

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2000/13/EF

af 20. marts 2000

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽³⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer ⁽⁴⁾. Direktivet bør derfor kodificeres, således at dets bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt.
- (2) Forskellene mellem medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om mærkning af levnedsmidler risikerer at hindre disse produkters frie bevægelighed og skabe ulige konkurrencevilkår.
- (3) Følgelig er en tilnærmelse af disse retsfor skrifter nødvendig med henblik på at bidrage til det indre markeds funktion.
- (4) Formålet med dette direktiv bør være udarbejdelse af generelle og horisontale fællesskabsregler, der gælder for alle levnedsmidler, som bringes i omsætning.
- (5) Særlige og vertikale regler, der kun omhandler visse bestemte levnedsmidler, bør fastlægges inden for rammerne af de bestemmelser, der gælder for disse varer.
- (6) Alle regler vedrørende mærkning af levnedsmidler bør først og fremmest opfylde kravet om at oplyse og beskytte forbrugerne.
- (7) Dette indebærer, at medlemsstaterne under overholdelse af traktaten kan stille sproglige krav.
- (8) En detaljeret mærkning, der angiver produktets eksakte art og beskaffenhed, gør det muligt for forbrugeren at foretage sit valg med fuldt kendskab til produktet og er

den bedst egnede, for så vidt som den skaber færrest hindringer for den fri samhandel.

- (9) Det er derfor nødvendigt at opstille en liste over de angivelser, der principielt skal forekomme i mærkningen af alle levnedsmidler.
- (10) Dette direktivs horisontale karakter har imidlertid ikke fra første færd givet mulighed for blandt de obligatoriske angivelser at medtage alle dem, der bør forekomme på den liste, der i princippet gælder for samtlige levnedsmidler, men der bør på et senere tidspunkt vedtages fællesskabsbestemmelser med henblik på at supplere de nu fastsatte regler.
- (11) Da der ikke findes specifikke fællesskabsbestemmelser, skal medlemsstaterne bevare muligheden for at foreskrive visse nationale bestemmelser som supplement til de generelle bestemmelser i dette direktiv. Disse specifikke bestemmelser bør dog underkastes en fællesskabsprocedure.
- (12) Nævnte fællesskabsprocedure skal, hvis en medlemsstat ønsker at vedtage nye retsfor skrifter, imidlertid gennemføres ved hjælp af en fællesskabsbeslutning.
- (13) Der bør endvidere åbnes mulighed for, at Fællesskabet i undtagelsestilfælde kan afvige fra visse almindeligt fastsatte forpligtelser.
- (14) Bestemmelserne om mærkning bør ligeledes omfatte forbud mod at vildlede køberen eller at tillægge levnedsmidlerne medicinske egenskaber. For at være effektivt skal dette forbud også omfatte præsentationsmåde og reklame for levnedsmidler.
- (15) Med det formål at lette samhandelen mellem medlemsstaterne kan det bestemmes, at i handelsled forud for salget til den endelige forbruger skal kun oplysninger om hovedbestanddele anføres på den yderste emballage, og at visse obligatoriske angivelser, der skal ledsage et færdigpakket levnedsmiddel, kun anføres i de ledsagende handelsdokumenter.
- (16) Medlemsstaterne bør under henvisning til lokale forhold og praktiske omstændigheder fortsat have mulighed for at fastsætte bestemmelser for mærkning af levnedsmidler, der sælges uindpakket. Forbrugeroplysningen skal også i dette tilfælde være sikret.

⁽¹⁾ EFT C 258 af 10.9.1999, s. 12.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18. januar 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 13. marts 2000.

⁽³⁾ EFT L 33 af 8.2.1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF (EFT L 43 af 14.2.1997, s. 21).

⁽⁴⁾ Jf. bilag IV, del B.

- (17) For at forenkle og fremskynde proceduren bør det overlades til Kommissionen at vedtage de tekniske gennemførelsesforanstaltninger.
- (18) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾.
- (19) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med fristerne for gennemførelsen af de i bilag IV, del B, anførte direktiver —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører mærkning af levnedsmidler, der er bestemt til i uforandret stand at leveres til den endelige forbruger, samt visse aspekter i forbindelse med præsentationsmåde og reklame for sådanne levnedsmidler.
2. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på levnedsmidler, der er bestemt til at leveres til restauranter, hospitaler, marketenderier og andre lignende etableringer, i det følgende benævnt »etableringer«.
3. I dette direktiv forstås ved:
- a) »mærkning«: angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører et levnedsmiddel, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til dette levnedsmiddel
- b) »færdigpakket levnedsmiddel«: den salgsenhed, som er bestemt til salg i uforandret stand til den endelige forbruger og til etableringer, og som består af et levnedsmiddel samt den emballage, hvori det er pakket, inden det udbydes til salg, hvad enten denne emballage omslutter varen helt eller delvis, men dog på en sådan måde, at indholdet ikke kan ændres, uden at emballagen åbnes eller ændres.

Artikel 2

1. Mærkningen og dennes nærmere udformning må ikke:
- a) være af en sådan art, at den vildleder køberen, især:
- i) med hensyn til levnedsmidlets beskaffenhed, og især dets art, identitet, egenskaber, sammensætning, mængde, holdbarhed, oprindelsessted eller det sted, hvor levnedsmidlet kommer fra, fremstillings- eller frembringelsesmåde
- ii) ved at tillægge det pågældende levnedsmiddel virkninger eller egenskaber, som det ikke har
- iii) ved at give denne indtryk af, at det pågældende levnedsmiddel har særlige egenskaber, når alle lignende levnedsmidler har samme egenskaber

- b) med forbehold af de fællesskabsbestemmelser, der gælder for naturligt mineralvand og for levnedsmidler bestemt til særlig ernæring, tillægge et levnedsmiddel egenskaber til forebyggelse, behandling og helbredelse af en menneskelig sygdom eller give indtryk af sådanne egenskaber.

2. Rådet fastlægger efter proceduren i traktatens artikel 95 en ikke-udtømmende liste over de i stk. 1 anførte anprisninger, hvis anvendelse under alle forhold bør forbydes eller begrænses.

3. Forbuddene eller restriktionerne i stk. 1 og 2 gælder ligeledes:

- a) levnedsmidlers præsentationsmåde og især levnedsmidlernes eller emballagens form eller udseende, det materiale, der anvendes til emballage, den måde, hvorpå levnedsmidlerne er arrangeret, samt de forhold, hvorunder de udstilles
- b) reklame.

Artikel 3

1. Mærkning af levnedsmidler skal på de betingelser og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i artikel 4-17, kun omfatte følgende obligatoriske oplysninger:

- 1) Varebetegnelse
- 2) Ingrediensliste
- 3) Mængden af visse ingredienser eller kategorier af ingredienser, jf. artikel 7
- 4) For færdigpakkeede levnedsmidler: nettoindhold
- 5) Dato for mindste holdbarhed, eller for visse levnedsmidler, som i mikrobiologisk henseende er meget letfordærlige, sidste anvendelsesdato
- 6) Særlige opbevarings- og anvendelsesforskrifter
- 7) Navn eller firmanavn og adresse på fabrikanten eller pakkevirksomheden eller på en forhandler, der er etableret inden for Fællesskabet.

Medlemsstaterne har dog for så vidt angår smør fremstillet på deres område lov til kun at kræve angivelse af fabrikanten, pakkevirksomheden eller forhandleren.

Med forbehold af de i artikel 24 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver foranstaltning, der træffes i medfør af andet afsnit

- 8) Angivelse af det sted, hvor levnedsmidlet har oprindelse eller kommer fra, i de tilfælde, hvor undladelse heraf ville kunne vildlede forbrugeren med hensyn til levnedsmidlets virkelige oprindelsessted eller det sted, hvor levnedsmidlet egentlig kommer fra
- 9) Brugsanvisning i de tilfælde, hvor det pågældende levnedsmiddel ikke vil kunne anvendes på rette måde, såfremt en sådan ikke findes
- 10) For drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, angivelse af det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan medlemsstaterne opretholde nationale bestemmelser, som foreskriver angivelse af fremstillings- eller pakkevirkomheden for så vidt angår deres nationale produktion.

3. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke mere præcise eller mere vidtgående metrologiske bestemmelser.

Artikel 4

1. Ved fællesskabsbestemmelser, som finder anvendelse på bestemte levnedsmidler, men ikke på levnedsmidler generelt, kan bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, nr. 2 og 5, undtagelsesvis fraviges, når forbrugeroplysningen ikke lider derved.

2. Ved fællesskabsbestemmelser, som finder anvendelse på bestemte levnedsmidler, men ikke på levnedsmidler generelt, kan der foreskrives flere obligatoriske oplysninger end dem, der er opregnet i artikel 3.

Såfremt der ikke foreligger sådanne bestemmelser, kan medlemsstaterne foreskrive sådanne oplysninger i overensstemmelse med proceduren i artikel 19.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 5

1. Et levnedsmiddels varebetegnelse er den betegnelse, der er anvendt i de for dette levnedsmiddel gældende fællesskabsbestemmelser.

a) I mangel af fællesskabsbestemmelser er et levnedsmiddels varebetegnelse den betegnelse, der er anvendt i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor salget til den endelige forbruger eller til etableringer finder sted.

I mangel heraf udgøres varebetegnelsen af det navn, der har vundet hævd i den medlemsstat, hvor salget til den endelige forbruger eller til etableringer finder sted, eller af en beskrivelse af levnedsmidlet og om nødvendigt af dets brug, der skal være så nøjagtig, at køberen oplyses om dets egentlige art og kan skelne det fra andre levnedsmidler, som det kunne forveksles med.

b) Det er ligeledes tilladt at anvende den varebetegnelse i afsætningsmedlemsstaten, hvorunder varen lovligt fremstilles og afsættes i producentmedlemsstaten.

Hvis anvendelsen af dette direktivs øvrige bestemmelser, herunder artikel 3, ikke er tilstrækkelig til, at forbrugerne i afsætningsmedlemsstaten kan gøre sig bekendt med levnedsmidlets egentlige art og kan skelne det fra andre levnedsmidler, som det kunne forveksles med, skal producentmedlemsstatens varebetegnelse dog suppleres med yderligere beskrivende oplysninger, der anføres i tilknytning til varebetegnelsen.

c) Det kan undtagelsesvis forekomme, at producentmedlemsstatens varebetegnelse ikke anvendes i afsætningsmedlemsstaten, fordi det levnedsmiddel, varebetegnelsen vedrører, i

henseende til sin sammensætning eller fremstilling adskiller sig så meget fra det levnedsmiddel, der er kendt under denne betegnelse, at bestemmelserne i litra b) ikke er tilstrækkelige til at sikre korrekt oplysning af forbrugerne i afsætningsmedlemsstaten.

2. Et fabriktions- eller varemærke eller et fantasinavn kan ikke træde i stedet for varebetegnelsen.

3. Varebetegnelsen skal omfatte eller ledsages af en oplysning om levnedsmidlets fysiske tilstand eller den særlige behandling, som levnedsmidlet har undergået (f.eks. i pulverform, frysetørret, dybfrosset, koncentreret, røget), i de tilfælde, hvor udladelse af denne oplysning ville kunne skabe tvivl hos køberen.

Alle levnedsmidler, som er blevet behandlet med ioniserende stråling, skal forsynes med en af følgende angivelser:

— på spansk:

»irradiado« eller »tratado con radiación ionizante«

— på dansk:

»bestrålet/...« eller »strålekonserveret« eller »behandlet med ioniserende stråling« eller »konserved med ioniserende stråling«

— på tysk:

»bestrahlt« eller »mit ionisierenden Strahlen behandelt«

— på græsk:

»επεξεργασμένο με ιονίζουσα ακτινοβολία« eller »ακτινοβολημένο«

— på engelsk:

»irradiated« eller »treated with ionising radiation«

— på fransk:

»traité par rayonnements ionisants« eller »traité par ionisation«

— på italiensk:

»irradiato« eller »trattato con radiazioni ionizzanti«

— på nederlandsk:

»doorstraald« eller »door bestraling behandeld« eller »met ioniserende stralen behandeld«

— på portugisisk:

»irradiado« eller »tratado por irradiação« eller »tratado por radiação ionizante«

— på finsk:

»säteilytetty« eller »käsitelty ionisoivalla säteilyllä«

— på svensk:

»bestrålad« eller »behandlad med joniserande strålning«.

Artikel 6

1. Ingredienslisten angives i henhold til bestemmelserne i denne artikel og i bilag I, II og III.

2. Der kræves ingen ingrediensangivelse for:

a) — frisk frugt og friske grøntsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde

- vand, der er tilsat kulsyre, og hvor dette fremgår af betegnelsen
 - eddike fremstillet ved gæring, såfremt den udelukkende hidrører fra et enkelt basisprodukt, og der ikke er tilsat nogen anden ingrediens
- b) — ost
- smør
 - fermenteret mælk og fløde
- såfremt der ikke er tilsat andre ingredienser end mælkeprodukter, enzymer og kulturer af mikroorganismer, der er nødvendige for fremstillingen, eller end det salt, som er nødvendigt til fremstilling af anden ost end frisk ost og smelteost
- c) varer, der består af en enkelt ingrediens,
- hvis varebetegnelsen er identisk med ingrediensbetegnelsen, eller
 - hvis ingrediensens art klart kan udledes af varebetegnelsen.
3. Med hensyn til drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen inden den 22. december 1982 reglerne for angivelse af ingredienser.
4. a) Ved ingrediens forstås ethvert stof, herunder tilsætningsstoffer, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af et levnedsmiddel, og som stadig forefindes i færdigvaren, eventuelt i ændret form.
- b) Såfremt en ingrediens i et levnedsmiddel selv er fremstillet af flere ingredienser, anses disse som ingredienser i det pågældende levnedsmiddel.
- c) Som ingredienser betragtes dog ikke:
- i) bestanddele i en ingrediens, som under fremstillingsprocessen midlertidigt adskilles for derefter atter at tilsættes i deres oprindelige forhold
 - ii) tilsætningsstoffer:
 - der udelukkende er til stede i et levnedsmiddel, fordi de forefandt i en eller flere af ingredienserne i det pågældende levnedsmiddel, dog kun såfremt disse tilsætningsstoffer ikke længere har nogen teknologisk funktion i færdigvaren
 - der anvendes som produktionshjælpemidler
 - iii) stoffer, der anvendes i nødvendige doser som opløsnings- eller bæremiddel for tilsætningsstoffer og aromagivende bestanddele.
- d) I henhold til proceduren i artikel 20, stk. 2, kan det i visse tilfælde afgøres, hvorvidt de i litra c), nr. ii) og iii), fastsatte betingelser er opfyldt.
5. Ingredienslisten består i en opregning af samtlige ingredienser i levnedsmidlet efter aftagende vægt henført til fremstillingstidspunktet. Den indledes af en passende angivelse, hvori indgår ordet »ingredienser«.

Dog:

- skal tilsat vand og flygtige ingredienser anføres i lister efter deres vægt i færdigvaren; den mængde vand, der er tilsat som ingrediens i et levnedsmiddel, bestemmes ved fra færdigvarens samlede nettoindhold at fradrage den samlede mængde af de øvrige anvendte ingredienser. Man kan undlade at tage denne mængde i betragtning, såfremt den ikke overstiger 5 vægtprocent af færdigvaren
- kan ingredienser, der anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen, angives i listen efter deres vægt før koncentrationen eller tørringen
- kan ingredienserne i koncentrerede eller tørrede levnedsmidler, som skal tilsættes vand, angives efter det mængdeforhold, hvori de forefindes i det rekonstituerede produkt, forudsat at ingredienslisten ledsages af en oplysning som »ingredienser i det rekonstituerede produkt« eller »ingredienser i det forbrugsklare produkt«
- kan ingredienserne i frugt- eller grøntsagsblandinger, hvori ingen frugt eller grøntsag vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel, anføres i en anden rækkefølge, forudsat at denne ingrediensliste ledsages af en oplysning som »i variabelt mængdeforhold«
- kan ingredienserne i krydderi- og krydderurtblandinger, hvoraf ingen del vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel, anføres i en anden rækkefølge, forudsat at denne ingrediensliste ledsages af en oplysning som »i variabelt mængdeforhold«.

6. Ingredienserne skal i givet fald betegnes ved deres specifikke navn i overensstemmelse med reglerne i artikel 5.

Dog:

- kan ingredienser, der henhører under en af de i bilag I anførte kategorier, og som indgår i et andet levnedsmiddel, betegnes alene ved navnet på denne kategori.

Ændringer til listen over kategorier i bilag I kan vedtages efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

Den i bilag I anførte betegnelse »stivelse« skal dog altid, hvis denne ingrediens kan indeholde gluten, suppleres med en oplysning om dens særlige vegetabiliske oprindelse.

- skal ingredienser, der henhører under en af de i bilag II anførte kategorier, betegnes ved navnet på denne kategori, efterfulgt af deres specifikke navn eller deres EF-nummer; for så vidt angår en ingrediens, der henhører under flere kategorier, angives den, der svarer til ingrediensens hovedfunktion i levnedsmidlet.

De ændringer, der skal foretages i dette bilag som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages i henhold til proceduren i artikel 20, stk. 2.

Den i bilag II anførte betegnelse »modificeret stivelse« skal dog altid, hvis denne ingrediens kan indeholde gluten, suppleres med en oplysning om dens særlige vegetabiliske oprindelse.

- betegnes aromaer i overensstemmelse med bilag III til dette direktiv
- skal de særlige fællesskabsbestemmelser om angivelse af behandling med ioniserende bestråling af en ingrediens vedtages senere i henhold til traktatens artikel 95.

7. Ved fællesskabsbestemmelser og, dersom sådanne ikke findes, nationale bestemmelser kan det for bestemte levnedsmidler fastsættes, at der sammen med varebetegnelsen skal være angivet en eller flere bestemte ingredienser.

Den i artikel 19 fastsatte procedure finder anvendelse ved eventuel fastsættelse af nationale bestemmelser.

De i dette stykke omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

8. I det i stk. 4, litra b), omhandlede tilfælde kan en sammensat ingrediens anføres i ingredienslisten med sin betegnelse, dersom denne er fastsat ved lov eller ved sædvane, og efter sin samlede vægt i produktet, såfremt denne angivelse umiddelbart efterfølges af en opregning af de ingredienser, der indgår i den sammensatte ingrediens.

Denne opregning er imidlertid ikke obligatorisk:

- a) når den sammensatte ingrediens udgør mindre end 25 % af færdigvaren; denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på tilsætningsstoffer med forbehold af bestemmelserne i stk. 4, litra c)
- b) når den sammensatte ingrediens er et levnedsmiddel, for hvilket der i fællesskabsreglerne ikke kræves en ingrediensliste.

9. Uanset stk. 5 er angivelse af vand ikke obligatorisk:

- a) når vandet under fremstillingsprocessen udelukkende benyttes til at rekonstituere en koncentreret eller tørret ingrediens
- b) for en lage, der sædvanligvis ikke fortæres.

Artikel 7

1. Mængden af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, der er anvendt til fremstilling eller tilberedning af et levnedsmiddel, angives i overensstemmelse med denne artikel.

2. Den i stk. 1 nævnte angivelse er obligatorisk,

- a) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser indgår i varebetegnelsen eller sædvanligvis af forbrugeren forbindes med varebetegnelsen, eller
- b) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser fremhæves i mærkningen ved hjælp af ord, billeder eller en grafisk fremstilling, eller
- c) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser er væsentlig med henblik på at karakterisere et levnedsmiddel og adskille det fra andre varer, som det ellers kunne forveksles med på grund af sin betegnelse eller sit udseende, eller

d) i andre tilfælde, der fastlægges efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse

- a) hvis der er tale om en ingrediens eller en kategori af ingredienser,
 - hvis drænedede nettovægt er angivet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, eller
 - hvis mængde i forvejen skal figurere i mærkningen i medfør af fællesskabsbestemmelser, eller
 - som anvendes i små mængder til aromatisering, eller
 - som, selv om den figurerer i varebetegnelsen, ikke vil være afgørende for forbrugernes valg i afsætningslandet, fordi variationen i mængde ikke er så væsentlig, at den kendetegner levnedsmidlet eller adskiller det fra lignende levnedsmidler; i tvivlstilfælde afgøres det efter proceduren i artikel 20, stk. 2, om forudsætningerne i dette led er opfyldt

b) hvis der findes specifikke fællesskabsbestemmelser, der fastlægger en bestemt mængde af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, uden at denne skal angives i mærkningen

c) i de tilfælde, der er omfattet af artikel 6, stk. 5, fjerde og femte led

d) i de andre tilfælde, der fastlægges efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

4. Den angivne mængde udtrykt i procent svarer til mængden af ingrediensen eller ingredienserne på det tidspunkt, hvor de anvendes. Der kan dog i fællesskabsbestemmelser fastsættes undtagelser fra dette princip for visse levnedsmidler. Sådanne bestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

5. Den i stk. 1 nævnte angivelse skal figurere i levnedsmidlets varebetegnelse eller i umiddelbar nærhed af denne eller i ingredienslisten i forbindelse med den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser.

6. Denne artikel finder anvendelse med forbehold af fællesskabsbestemmelser om næringsdeklaration for levnedsmidler.

Artikel 8

1. Færdigpakkeede levnedsmidlers nettoindhold angives:

- i rumfangsenheder for flydende varer
- i vægtenheder for andre varer

idet der alt efter omstændighederne anvendes liter, centiliter, milliliter eller kilogram og gram.

Fællesskabsbestemmelser og dersom sådanne ikke findes, nationale bestemmelser, der gælder for bestemte levnedsmidler, kan fastsætte undtagelser fra denne regel.

De i artikel 19 fastsatte procedure finder anvendelse ved eventuel fastsættelse af nationale bestemmelser.

2. a) Dersom fællesskabsbestemmelser eller, såfremt sådanne ikke findes, nationale bestemmelser foreskriver, at et indhold skal angives på en bestemt måde (f.eks. nominelt indhold, minimumsindhold, gennemsnitligt indhold), er dette indhold nettoindholdet i henhold til dette direktiv.

Med forbehold af de i artikel 24 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver foranstaltning, der træffes i medfør af dette litra.

- b) Ved fællesskabsbestemmelser og, dersom sådanne ikke findes, ved nationale bestemmelser kan der for bestemte levnedsmidler, der er opdelt i kategorier efter mængde, fastsættes andre indholdsangivelser.

Den i artikel 19 fastsatte procedure finder anvendelse ved eventuel fastsættelse af nationale bestemmelser.

- c) Såfremt en færdigpakning består af to eller flere enkelte færdigpakninger indeholdende samme mængde af samme vare, angives nettoindholdet ved at anføre nettoindholdet for hver enkelt pakning og det samlede antal enkeltpakninger. Disse angivelser er dog ikke obligatoriske, såfremt det samlede antal enkeltpakninger er klart synlige og let tællelige udefra, og såfremt mindst en angivelse af nettoindholdet i hver enkeltpakning er klart synlig udefra.

- d) Såfremt en færdigpakning består af to eller flere enkeltpakninger, der ikke betragtes som salgsheder, angives nettoindholdet ved at anføre det samlede nettoindhold og det samlede antal enkeltpakninger. Fællesskabsbestemmelser og, dersom sådanne ikke findes, nationale bestemmelser kan for bestemte levnedsmidler unklare at foreskrive, at det samlede antal enkeltpakninger skal angives.

Med forbehold af de i artikel 24 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver foranstaltning, der træffes i medfør af dette litra.

3. I forbindelse med levnedsmidler, som normalt sælges stykvis, kan medlemsstaterne unklare at gøre angivelse af nettoindholdet obligatorisk, såfremt antallet af stykker er klart synlige og let tællelige udefra eller, når dette ikke er tilfældet, er angivet i mærkningen.

Med forbehold af de i artikel 24 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver foranstaltning, der træffes i medfør af dette stykke.

4. Såfremt et levnedsmiddel i fast form præsenteres i en lade, angives levnedsmidlets drænedes nettovægt ligeledes i mærkningen.

I henhold til dette stykke forstås ved »lade« de nedenfor anførte produkter, eventuelt blandinger heraf, også når de er frosne eller dybfrosne, såfremt lade kun er uvæsentlig i forhold til varens hovedbestanddele og derfor ikke er afgørende for købet: vand, vandige opløsninger af salt, saltlage, vandige opløsninger

af levnedsmiddelsyrer, eddike, vandige opløsninger af sukker, vandige opløsninger af andre stoffer eller sødestoffer; frugt- eller grøntsagssaft for så vidt angår frugt eller grøntsager.

Denne opregning kan suppleres efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

Metoder til kontrol af den drænedes nettovægt fastlægges i henhold til proceduren i artikel 20, stk. 2.

5. Angivelse af nettoindholdet er ikke obligatorisk for levnedsmidler:

- a) for hvilke der forekommer betydelige tab af rumfang eller masse, og som sælges stykvis eller afvejes i køberens nærværelse
- b) hvis nettoindhold er under 5 g eller 5 ml; denne bestemmelse gælder dog ikke for krydderier og krydderurter.

Ved fællesskabsbestemmelser og, dersom sådanne ikke findes, ved nationale bestemmelser, der gælder for bestemte levnedsmidler, kan der undtagelsesvis fastsættes grænser på over 5 g eller 5 ml, når forbrugeroplysningen ikke lider derved.

Med forbehold af de i artikel 24 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver foranstaltning, der træffes i medfør af dette stykke.

6. De i stk. 1, andet afsnit, i stk. 2, litra b) og d), samt i stk. 5, andet afsnit, omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 9

1. Datoen for et levnedsmiddels mindste holdbarhed er den dato, til og med hvilken dette levnedsmiddel bevarer sine specifikke egenskaber under de rette opbevaringsforhold.

Den angives i overensstemmelse med stk. 2-5.

2. Den angives som følger:

- »mindst holdbar til ...«, når datoen angiver dagen
- »mindst holdbar til og med ...« i andre tilfælde.

3. De i stk. 2 fastsatte angivelser ledsages af:

- enten selve datoen
- eller en henvisning til det sted på mærkningen, hvor datoen er anført.

Disse angivelser suppleres om nødvendigt med en anførelse af de opbevaringsforskrifter, som skal overholdes for at sikre den anførte holdbarhed.

4. Datoen består af en ukodet angivelse af dag, måned og år i den nævnte rækkefølge.

Dog er det for levnedsmidler:

- med en holdbarhed på under 3 måneder tilstrækkeligt at angive dag og måned

- med en holdbarhed på over 3 måneder, men ikke over 18 måneder, tilstrækkeligt at angive måned og år
- med en holdbarhed på over 18 måneder tilstrækkeligt at angive året.

De nærmere enkeltheder vedrørende angivelsen af datoen kan fastsættes efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

5. Med forbehold af fællesskabsbestemmelser, der fastsætter andre datoangivelser, kræves der ingen anførelse af holdbarhedsdatoen for:

- friske frugter og grøntsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde. Denne undtagelse finder ikke anvendelse på spirende frø og lignende produkter såsom skud af bælgfrugter
- vine, hedvine, mousserende vine, aperitifvine og lignende produkter, der er fremstillet af andre frugter end druer, samt drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206 00 91, 2206 00 93 og 2206 00 99, og som er fremstillet af druer eller druemost
- drikkevarer med et alkoholindhold på 10 volumenprocent eller derover
- ikke-alkoholholdige læskedrikke, frugtsaft, frugtnektar og alkoholholdige drikkevarer i individuelle beholdere på mere end 5 liter, som skal leveres til etableringer
- bageri- og konditorvarer, der på grund af deres beskaffenhed normalt fortæres inden 24 timer efter fremstillingen
- eddike
- kogesalt
- sukker i fast form
- konfektvarer, der næsten udelukkende består af aromatiserende og/eller farvede sukkerarter
- tyggegummi og lignende tyggeprodukter
- konsumis i individuelle portioner.

Artikel 10

1. For levnedsmidler, som i mikrobiologisk henseende er meget letfordærlige, og som derfor efter en kort periode kan udgøre en umiddelbar risiko for menneskers sundhed, skal datoen for mindste holdbarhed erstattes af sidste anvendelsesdato.

2. Datoen skal følge efter udtrykket:

- på spansk: »fecha de caducidad«
- på dansk: »sidste anvendelsesdato«
- på tysk: »verbrauchen bis«
- på græsk: »αυάλωση μέχοι«
- på engelsk: »use by«
- på fransk: »à consommer jusqu'au«
- på italiensk: »da consumare entro«
- på nederlandsk: »te gebruiken tot«
- på portugisisk: »a consumir até«
- på finsk: »viimeinen käyttöajankohta«
- på svensk: »sista förbrukningsdag«.

Efter disse udtryk skal følge:

- enten selve datoen, eller
- en henvisning til det sted, hvor datoen er anført på mærkningen.

Efter disse oplysninger skal følge en beskrivelse af de opbevaringsbetingelser, der skal overholdes.

3. Datoen skal omfatte en angivelse i ukodet form af den pågældende dag, måned og eventuelt det pågældende år i nævnte rækkefølge.

4. Efter proceduren i artikel 20, stk. 2, kan der i visse tilfælde træffes afgørelse om, hvorvidt de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt.

Artikel 11

1. Brugsanvisningen for et levnedsmiddel bør være udformet på en sådan måde, at levnedsmidlet kan anvendes på hensigtsmæssig måde.

2. Ved fællesskabsbestemmelser og såfremt sådanne ikke findes, ved nationale bestemmelser kan det for bestemte levnedsmidler fastsættes nærmere, hvorledes brugsanvisningen bør være udformet.

Den i artikel 19 fastsatte procedure finder anvendelse ved eventuel fastsættelse af nationale bestemmelser.

De i dette stykke omhandlede fællesskabsbestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 12

De nærmere bestemmelser for angivelse af alkoholindhold udtrykt i volumen fastsættes for så vidt angår produkter henhørende under position 22.04 og 22.05 i den fælles toldtarif, ved de særlige fællesskabsbestemmelser, som gælder for disse produkter.

For andre drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent, fastsættes reglerne efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 13

1. a) For så vidt angår færdigpakkede levnedsmidler, skal de i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, omhandlede oplysninger være anført på færdigpakningen eller på en vedhæftet etiket.

b) Uanset litra a) og med forbehold af fællesskabsbestemmelser vedrørende angivelsen af nominelle mængder, er det, hvis de færdigpakkede levnedsmidler:

- er bestemt for den endelige forbruger, men markedsføres i et tidligere handelsled end salg til denne, og hvis i dette handelsled salget ikke sker til et etablerment
- er bestemt til levering til etableringer, hvor de skal tilberedes, bearbejdes, deles eller snittes

tilstrækkeligt, at de i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, nævnte oplysninger kun anføres i handelsdokumenterne for disse levnedsmidler, når disse dokumenter, der indeholder samtlige oplysninger vedrørende mærkningen, med sikkerhed enten ledsager de pågældende levnedsmidler eller er blevet fremsendt før leveringen eller samtidig med denne.

c) I de i litra b) omhandlede tilfælde skal de oplysninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, nr. 1, 5 og 7, samt i givet fald de i artikel 10 nævnte, ligeledes anføres på den yderste emballage, i hvilken levnedsmidlerne præsenteres ved markedsføringen.

2. De i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, nævnte oplysninger skal være let forståelige og anført på et iøjnefaldende sted og således, at de er let synlige, let læselige og uudslettelige.

De må under ingen omstændigheder være skjult, tildækket eller adskilt af andre angivelser eller billeder.

3. De i artikel 3, stk. 1, nr. 1, 4, 5 og 10, nævnte oplysninger skal være anført i samme synsfelt.

Denne forpligtelse kan udvides til også at omfatte de i artikel 4, stk. 2, omhandlede oplysninger.

4. For så vidt angår glasflasker beregnet til genbrug, som har en uudslettelig mærkning, og som derfor hverken er forsynet med etiket, halsetiket eller krave, samt emballager eller beholdere, hvis største yderflade har et flademål på under 10 cm², skal kun de oplysninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, nr. 1, 4 og 5, anføres.

Stk. 3 finder ikke anvendelse i dette tilfælde.

5. Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige kan fastsætte undtagelser fra artikel 3, stk. 1, samt stk. 3 i nærværende artikel for mælk og mejeriprodukter, der er tappet i glasflasker, som er beregnet til genbrug.

De giver Kommissionen meddelelse om enhver foranstaltning der træffes i medfør af første afsnit.

Artikel 14

For levnedsmidler, der udbydes til den endelige forbruger og til etableringer uden at være færdigpakke, eller for levnedsmidler, der pakkes på salgsstedet på anmodning af køberen eller er færdigpakke med henblik på øjeblikkeligt salg, fastsætter medlemsstaterne de nærmere regler for angivelse af de i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, omhandlede oplysninger.

Medlemsstaterne kan bestemme, at disse oplysninger eller nogle af dem ikke gøres obligatoriske, når blot oplysningen til køber tilgodeses.

Artikel 15

Dette direktiv berører ikke bestemmelser i de nationale retsfor skrifter, som, hvor der ikke findes fællesskabsbestemmelser, opstiller mindre strenge regler for mærkning af bestemte

levnedsmidler, der udbydes i fantasipakninger såsom figurer eller »souvenirartikler«.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne sørger for at forbyde handel med levnedsmidler på deres område, hvis angivelserne efter artikel 3 og artikel 4, stk. 2, ikke er anført på et for forbrugeren let forståeligt sprog, medmindre forbrugeroplysningen for så vidt angår en eller flere angivelser faktisk sikres ved andre foranstaltninger, som fastlægges efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

2. Den medlemsstat, hvor varen afsættes, kan under overholdelse af traktaten på sit område kræve, at disse angivelser som minimum figurerer på et eller flere af de officielle EF-sprog efter statens eget valg.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at angivelserne kan anføres på flere sprog.

Artikel 17

For så vidt angår reglerne for, hvorledes de i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, foreskrevne oplysninger skal gives, undlader medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser, der er mere detaljerede end dem, der er anført i artikel 3-13.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne kan ikke ved anvendelse af ikke-harmoniserede nationale bestemmelser, som opstiller regler for mærkning af og præsentationsmåde for bestemte levnedsmidler eller levnedsmidler i almindelighed, forbyde handel med levnedsmidler, som er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i dette direktiv.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på ikke-harmoniserede nationale bestemmelser, der er begrundet i hensyn til:

- beskyttelse af den offentlige sundhed
- bekæmpelse af bedrageri, under forudsætning af at disse bestemmelser ikke vil kunne hæmme anvendelsen af de definitioner og regler, der er fastsat i dette direktiv
- beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret samt angivelse af det sted, varen kommer fra, oprindelsesbetegnelse og bekæmpelse af illoyal konkurrence.

Artikel 19

Når der henvises til denne artikel, anvendes følgende procedure i de tilfælde, hvor en medlemsstat finder det nødvendigt at vedtage ny lovgivning.

Den underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de påtænkte foranstaltninger, samtidig med at den anfører hvilke motiver, der ligger til grund herfor. Kommissionen hører medlemsstaterne i Den Stående Levnedsmiddelkomité, nedsat ved Rådets afgørelse 69/414/EØF⁽¹⁾, hvis Kommissionen finder en høring formålstjenlig, eller hvis en medlemsstat anmoder herom.

Medlemsstaten kan først træffe de påtænkte foranstaltninger tre måneder efter denne meddelelse, og forudsat at Kommissionen ikke har gjort indsigelse herimod.

⁽¹⁾ EFT L 291 af 29.11.1969, s. 9.

I så tilfælde indleder Kommissionen, inden udløbet af ovennævnte frist, den i artikel 20, stk. 2, omhandlede procedure med henblik på at afgøre, hvorvidt de påtænkte foranstaltninger kan iværksættes om fornødent med passende ændringer.

Artikel 20

1. Kommissionen bistås af Den Stående Levnedsmiddelkomité, i det følgende benævnt »komitéen«.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med dennes artikel 8. Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 21

Når overgangsforanstaltninger viser sig nødvendige for at lette anvendelsen af dette direktiv, vedtages de efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 22

Dette direktiv berører ikke de fællesskabsbestemmelser om bestemte levnedsmidlers mærkning og præsentationsmåde, som allerede var vedtaget den 22. december 1978.

Efter den procedure, der anvendes for hver enkelt af de pågældende bestemmelser, vedtages de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse de førnævnte bestemmelser til de i dette direktiv fastsatte regler.

Artikel 23

Dette direktiv gælder ikke for varer bestemt til udførsel fra Fællesskabet.

Artikel 24

Det påhviler medlemsstaterne at meddele Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 25

Dette direktiv gælder ligeledes for de franske oversøiske departementer.

Artikel 26

1. Direktiv 79/112/EØF som ændret ved de i bilag IV, del A, anførte direktiver, ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til gennemførelsesfrister i bilag IV, del B, berøres heraf.
2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilag V anførte sammenligningstabel.

Artikel 27

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 28

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

J. GAMA

Formand

BILAG I

KATEGORIER AF INGREDIENSER, FOR HVILKE ANGIVELSE AF KATEGORIEN KAN ERSTATTE ANGIVELSE AF DEN SPECIFIKKE BETEGNELSE

<i>Betegnelse</i>	<i>Definition</i>
Raffinerede olier, bortset fra Olivenolie	»Olie«, suppleret med: — enten benævnelsen »vegetabilsk« eller »animalsk« — eller angivelse af den specifikke vegetabiliske eller animalske oprindelse Benævnelsen »hærdet« skal ledsage angivelsen af en hærdet olie
Raffinerede fedtstoffer	»Fedtstof«, suppleret med: — enten benævnelsen »vegetabilsk« eller »animalsk« — eller angivelse af den specifikke vegetabiliske eller animalske oprindelse Benævnelsen »hærdet« skal ledsage angivelsen af et hærdet fedtstof
Blandinger af mel, der hidrører fra to eller flere kornsorter	»Mel«, fulgt af en opregning af de kornsorter, det hidrører fra, opstillet efter aftagende vægt
Uforarbejdet stivelse og stivelse, der er modificeret ved fysiske processer eller ved hjælp af enzymer	»Stivelse«
Enhver fiskeart, hvor fisken indgår som ingrediens i et andet levnedsmiddel, og med forbehold af at betegnelsen og præsentationsmåden for dette levnedsmiddel ikke henviser til en bestemt fiskeart	»Fisk«
Alle ostetyper, når osten eller osteblandingen indgår som ingrediens i et andet levnedsmiddel, og med forbehold af at betegnelsen og præsentationsmåden for dette levnedsmiddel ikke henviser til en bestemt type ost	»Ost«
Alle krydderier, som ikke overstiger 2 % af levnedsmidlets vægt	»Krydderi(er)« eller »krydderiblanding«
Alle krydderurter eller dele af krydderurter, som ikke overstiger 2 % af levnedsmidlets vægt	»Krydderurt(er)« eller »blanding af krydderurter«
Alle former for gummiprodukter, der anvendes til fremstilling af gummibase til tyggegummi	»Gummibase«
Rasp af enhver oprindelse	»Rasp«
Alle kategorier af saccharose	»Sukker«
Vandfri dextrose eller dextrosemonohydrat	»Dextrose«
Glucosesirup og dehydreret glucosesirup	»Glucosesirup«
Alle mælkeproteiner (kasein, kaseinat og valleproteiner) samt blandinger heraf	»Mælkeproteiner«
Presset kakaosmør, expellerkakaosmør eller raffineret kakaosmør	»Kakaosmør«
Alle kandiserede frugter, som ikke overstiger 10 % af levnedsmidlets vægt	»Kandiserede frugter«
Alle grøntsagsblandinger, som ikke overstiger 10 % af levnedsmidlets vægt	»Grøntsager«
Alle vinarter som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾	»Vin«

(1) EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

BILAG II

KATEGORIER AF TILSÆTNINGSSTOFFER TIL LEVNEDSMIDLER, SOM SKAL ANGIVES VED DERES KATEGORINAVN, EFTERFULGT AF DERES SPECIFIKKE BETEGNELSE ELLER EF-NUMMER

Farvestof	Modificeret stivelse ⁽¹⁾
Konserveringsmiddel	Sødestof
Antioxidant	Hævemiddel
Emulgator	Skumdæpningsmiddel
Fortykningsmiddel	Overfladebehandlingsmiddel
Geleringsmiddel	Smeltesalt ⁽²⁾
Stabilisator	Melbehandlingsmiddel
Smagsforstærker	Konsistensmiddel
Syre	Fugtighedsbevarende middel
Surhedsregulerende middel	Fyldemiddel
Antiklumpningsmiddel	Drivgas

⁽¹⁾ Der kræves ikke angivelse af den specifikke betegnelse eller EF-nummer.

⁽²⁾ Udelukkende for smelteost og produkter fremstillet på basis heraf.

BILAG III

BETEGNELSE AF AROMAER I INGREDIENSLISTEN

1. Aromaer betegnes ved enten »aroma(er)« eller ved en mere specifik definition eller en beskrivelse af aromaen.
2. Ordet »naturlig« eller andre ord med stort set samme betydning må kun anvendes for aromaer, såfremt den aromagivende bestanddel udelukkende indeholder aromastoffer som defineret i artikel 1, stk. 2, litra b), nr. i), i Rådets direktiv 88/388/EØF af 22. juni 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aromaer, som må anvendes i levnedsmidler, og om udgangsmaterialer til fremstilling af disse ⁽¹⁾, og/eller aromapræparater som defineret i artikel 1, stk. 2, litra c), i nævnte direktiv.
3. Hvis aromaens varebetegnelse indeholder en henvisning til de anvendte stoffers vegetabiliske eller animalske art eller oprindelse, må ordet »naturlig« eller andre ord med stort set samme betydning kun anvendes, såfremt den aromagivende bestanddel udelukkende eller næsten udelukkende er udskilt af det pågældende levnedsmiddel eller den pågældende aromakilde gennem egnede fysiske processer, enzymprocesser, mikrobiologiske processer, eller almindeligt anvendte tilberedningsprocesser for levnedsmidler.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 15.7.1988, s. 61. Direktivet er ændret ved Kommissionens direktiv 91/71/EØF (EFT L 42 af 15.2.1991, s. 25).

BILAG IV

DEL A

OPHÆVET DIREKTIV MED EFTERFØLGENDE ÆNDRINGER
(jf. artikel 26)

Rådets direktiv 79/112/EØF (EFT L 33 af 8.2.1979, s. 1)

Rådets direktiv 85/7/EØF (EFT L 2 af 3.1.1985, s. 22), udelukkende artikel 1, nr. 9

Rådets direktiv 86/197/EØF (EFT L 144 af 29.5.1986, s. 38)

Rådets direktiv 89/395/EØF (EFT L 186 af 30.6.1989, s. 17)

Kommissionens direktiv 91/72/EØF (EFT L 42 af 15.2.1991, s. 27)

Kommissionens direktiv 93/102/EF (EFT L 291 af 25.11.1993, s. 14)

Kommissionens direktiv 95/42/EF (EFT L 182 af 2.8.1995, s. 20)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF (EFT L 43 af 14.2.1997, s. 21)

DEL B

FRIST FOR GENNEMFØRELSE I NATIONAL LOVGIVNING
(jf. artikel 26)

Direktiv	Seneste gennemførelsesdato	Tilladelse til handel med varer, der er i overensstemmelse med nærværende direktiv	Forbud mod handel med varer, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv
79/112/EØF	30. december 1994	22. december 1980	22. december 1982
85/7/EØF			
86/197/EØF		1. maj 1988	1. maj 1989
89/395/EØF		20. december 1990	20. juni 1992
91/72/EØF		30. juni 1992	1. januar 1994
93/102/EF		1. januar 1995	30. juni 1996
95/42/EF			
97/4/EF			14. august 1998

BILAG V

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 79/112/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1, nr. 1	Artikel 3, stk. 1, nr. 1
Artikel 3, stk. 1, nr. 2	Artikel 3, stk. 1, nr. 2
Artikel 3, stk. 1, nr. 2a	Artikel 3, stk. 1, nr. 3
Artikel 3, stk. 1, nr. 3	Artikel 3, stk. 1, nr. 4
Artikel 3, stk. 1, nr. 4	Artikel 3, stk. 1, nr. 5
Artikel 3, stk. 1, nr. 5	Artikel 3, stk. 1, nr. 6
Artikel 3, stk. 1, nr. 6	Artikel 3, stk. 1, nr. 7
Artikel 3, stk. 1, nr. 7	Artikel 3, stk. 1, nr. 8
Artikel 3, stk. 1, nr. 8	Artikel 3, stk. 1, nr. 9
Artikel 3, stk. 1, nr. 9	Artikel 3, stk. 1, nr. 10
Artikel 3, stk. 2 og 3	Artikel 3, stk. 2 og 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1, 2 og 3	Artikel 6, stk. 1, 2 og 3
Artikel 6, stk. 4, litra a) og b)	Artikel 6, stk. 4, litra a) og b)
Artikel 6, stk. 4, litra c), nr. i)	Artikel 6, stk. 4, litra c), nr. i)
Artikel 6, stk. 4, litra c) nr. ii), første led	Artikel 6, stk. 4, litra c), nr. ii)
Artikel 6, stk. 4, litra c) nr. ii), andet led	Artikel 6, stk. 4, litra c), nr. iii)
Artikel 6, stk. 4, litra d)	Artikel 6, stk. 4, litra d)
Artikel 6, stk. 5, litra a)	Artikel 6, stk. 5
Artikel 6, stk. 5, litra b)	Artikel 6, stk. 6
Artikel 6, stk. 6	Artikel 6, stk. 7
Artikel 6, stk. 7, første afsnit	Artikel 6, stk. 8, første afsnit
Artikel 6, stk. 7, andet afsnit, første og andet led	Artikel 6, stk. 8, andet afsnit, litra a) og b)
Artikel 6, stk. 8	Artikel 6, stk. 9
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8, stk. 1-5	Artikel 8, stk. 1-5
Artikel 8, stk. 6	—
Artikel 8, stk. 7	Artikel 8, stk. 6
Artikel 9, stk. 1-4	Artikel 9, stk. 1-4
Artikel 9, stk. 5	—
Artikel 9, stk. 6	Artikel 9, stk. 5
Artikel 9a	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 10a	Artikel 12
Artikel 11, stk. 1 og 2	Artikel 13, stk. 1 og 2
Artikel 11, stk. 3, litra a)	Artikel 13, stk. 3
Artikel 11, stk. 3, litra b)	—
Artikel 11, stk. 4	Artikel 13, stk. 4
Artikel 11, stk. 5	—
Artikel 11, stk. 6	Artikel 13, stk. 5, første afsnit
Artikel 11, stk. 7	Artikel 13, stk. 5, andet afsnit
Artikel 12 og 13	Artikel 14 og 15
Artikel 13a	Artikel 16
Artikel 14 og 15	Artikel 17 og 18
Artikel 16, nr. 1	—
Artikel 16, nr. 2	Artikel 19
Artikel 17, første afsnit	Artikel 20, stk. 1
Artikel 17, andet til femte afsnit	Artikel 20, stk. 2

Direktiv 79/112/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 18	—
Artikel 19, 20 og 21	Artikel 21, 22 og 23
Artikel 22, stk. 1, 2 og 3	—
Artikel 22, stk. 4	Artikel 24
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 25
Artikel 25	—
Artikel 26	—
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
—	Bilag IV
—	Bilag V